

ПРОТОКОЛ

№ 242

гр. Сливен, 30.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ваня Анг. Маркова

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
Сложи за разглеждане докладваното от Ваня Анг. Маркова Гражданско дело № 20212200100191 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ищцата М. Р. КР., редовно призована, не се явява, явява се от адв. Г.Ц., надлежно упълномощена от по-рано.

Ответникът ДЗИ „Общо застраховане“ ЕАД, редовно призовано, се представлява от адв. М. В., надлежно упълномощена с пълномощно по делото.

Свидетелката Р. АТ. М., нередовно призована, не се явява.

Свидетелят ХЮС. М. ЕР., редовно призован, се явява лично.

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Поради липса на процесуални пречки за даване ход на делото, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдът констатира, че изисканите служебно две справки за постоянен и настоящ адрес на ищцата и нейния син А.Х.М., са изготвени по делото, а с писмо на РУ - К. от 05.11.2021 г., е отговорено, че не може да ни бъде изпратено изисканото ДП № 282 ЗМ-215/2019 г. на РУ – К., тъй като е назначена втора повторна комплексна авто-техническа и съдебно-медицинска експертиза, която все още не е изготвена. Материалите по ДП били предоставени на вещите лица за изготвяне на експертиза.

Съдът констатира, че вторият допуснат свидетел при режим на призоваване - Р. АТ. М. е нередовно призована и на двата известни по делото адреси. В двете оформени разписки, връчителят е отразил, че по данни на съседи лицето не живее на адреса, а живее в гр. Кермен, но не е посочен конкретен адрес.

АДВ. Ц.: В предходното съдебно заседание воденият от нас свидетел нямаше документ за самоличност и към настоящия момент също няма документи, поради което, моля на негово място да разпитаме Р.Й.А.. Не възразявам да разпитаме явилия свидетел ХЮС. М. ЕР..

АДВ. В.: Моля да се разпитат двамата свидетели.

На основание чл.148 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА изготвените две служебни справки за постоянен и настоящ адрес на ищцата М. Р. КР. и А.Х.М..

ПРИСТЪПВА към разпит на явилите се двама свидетели.

САМОЛИЧНОСТ на свидетелите:

Р.Й.А. - 28 г., българка, българска гражданка, неосъждана, внучка на ищцата.

ХЮС. М. ЕР. - 29 г., българин, български гражданин, неосъждан, без родство и други отношения със страните и техните пълномощници.

Свидетелите, ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл.290 НК, ОБЕЩАВАТ да говорят истината.

Съдът ОТСТРАНИ св. Е. от залата.

Свид. Р.Й.А., ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл.290 НК, ОБЕЩАВА да говори истината.

Свид. А., РАЗПИТАНА КАЗА: Внучка съм на ищцата М. Р. КР.. Аз съм дъщеря на нейния син Й.Й.А.. Аз и баща ми живеем в гр. Сливен. Баба ми имаше седем синове, трима от които са починали. Това са Д., Г. и Е.. Всичките ги помня и всичките ги знам. Освен вуйчо А., друг не е загинал в катастрофа.

А. и Д. са един и същ човек. А. е турското му име. Вуйчо А. загина в катастрофа през 2019 г. Катастрофата стана на 02 август, но почина на 13 август. Вуйчо А. имаше семейство- жена, деца и внуци. Живееше със сина си Данчо, снаха си, внучетата, жена си и моята баба и негова майка - М.. Баба ми през цялото време живееше с него в една къща. Когато вуйчо А. беше с жена си на работа, баба ми правеше всичко, грижеше се за домакинството, шеташе и готвеше. Баба им помагаше с всичко, грижеше се за домакинството. Може би 15–20 години живяха заедно баба и вуйчо А. с неговото семейство. Много добри отношения имаха, много хубаво се разбираха. Не са се карали, не са се били, навсякъде бяха заедно, неразделни бяха. Когато беше болна баба ми, вуйчо А. я развеждаше по лекари. Баба прие новината за неговата смърт много лошо, дори припадна в болницата и се наложи да извикат лекари и за нея. Въздухът не ѝ стигаше. Не може да приеме, че А. е починал, много ревеше. Сега все още продължава да плаче. Докато вуйчо А. беше в болницата, баба четири-пет пъти ходи да го види. Вуйчо беше в тежко състояние. Лекарите не ни пускаха да влизаме вътре, само даваха информация. Вуйчо А. го погребяхме в гр. Сливен. Баба понякога се затваря вкъщи и постоянно плаче. Слага една снимка до нейното легло и реве. Като я

чуя, че плаче, влизам да я поуспокоя, но тя продължава да плаче. Четири - пет пъти в месеца ходи на гроба на вуйчо А.. Откакто той почина, баба спря да си обръща внимание, дори спря да се къпе, нито си шета, нито за дърва мисли, за нищо не мисли, само плаче. Преди инцидента излизаше, събираше се с хора, сега не излиза от къщи. При инцидента като сме я пита. с какво да ѝ помогнем, тя ни казваше, че сама ще си изпере дрехите, не искаше помощ. Сега не си обръща внимание и се налага ние да ѝ помагаме. Мисля, че баба е в това състояние, защото много плаче за вуйчо му, много тъжи за него. Той е най-големия ѝ син и много я боли от тази загуба. Баба стана по-затворена, почти не говори с нас, крие се в къщата. Вуйчо А. има две деца - М. и Данчо. Чувала съм, че е бил женен и преди това и е живял на друго място, но аз тези хората не ги познавам. Когато вуйчо е бил женен в с. Градец, аз съм била много малка и не съм се интересувала за кого е бил женен в с. Градец. Жената на А. се казва Р.М.. Тя живее в гр. Кермен, но не знам точния адрес. А. и Руска живяха заедно до гарата на гр. Сливен, в бараките. Те живееха в една барака с баба. Аз живея точно до тях, отсреща. Другите синове на баба са пръснати. Единият живее в гр. Стара Загора, другият - в гр. Кермен, третият е в Германия. Баба разчиташе на вуйчо А..

СТРАНИТЕ: Нямаме други въпроси към свидетелката.

Съдът **ОСВОБОДИ** свидетеля от залата.

Свид. **ХЮС. М. ЕР. , ПРЕДУПРЕДЕН** за наказателната отговорност по чл.290 НК, **ОБЕЩАВА** да говори истината.

Свид. **Е., РАЗПИТАН КАЗА:** На 02.08.2019 г. управлявах личния си автомобил „Ф.В.” с рег. № ***. Тръгнахме към с. Ч.. Аз управлявах автомобила. Съпругата ми беше в колата и двете ми деца. Тръгнахме от гр. К. към 21 часа. По пътя жена ми предложи да вземем на децата по една „странджанка” и се отбихме се 15-20 минути в с. К. и оттам тръгнахме за село. Излязохме на стария път за гр. А.. Имаше лек завой. Аз се движих с 80-90 км/час и изведнъж видях на коня главата. Видях, че върху каруцата има нещо натрупано и аз помислих, че е слама или люцерна. Движех се с колата в дясно, в посока А.. Каруцата ми излезе от лявата страна. Тя ми сече пътя, като аз видях на коня главата. Също видях, че каруцата е пълна с нещо, мисля, че беше слама, но впоследствие разбрах, че не е слама. Каруцата излезе изневиделица отляво и ми пресече пътя, аз не можах да спра и стана ПТП. Ние излязохме набързо от колата. Хората, които бяха в автомобила, който се движеше срещу мен, също дойдоха да помагат. На каруцата имаше само един човек. Каруцата нямаше светлоотразители. ПТП стана в 9,45 часа вечерта. Беше тъмно. Като слязох от колата, видях, че каруцата беше разположена на цялото пътно платно, перпендикулярно на пътното платно. Половината каруца беше в едното платно за движение, а другата половина - в другото пътно платно. Ударът беше в предната гума на каруцата и задницата на коня. Като видях каруцата, веднага ударих спирачка, но не можах да спра и се блъснах. При удара беше ударено предното челно стъкло на автомобила, десният фар отпред и капака беше деформиран. Капакът беше деформиран

там, където се беше ударил в коня. Всичко стана за секунди. Ударът беше на завоя. Според мен беше силен. Аз, жена ми и децата не бяхме пострадА., а само стресирани. Когато слязох от колата, видях човекът от каруцата да лежи на земята, вдясно от колата. Човекът беше на банкета. Конят лежеше също вдясно, в канавката. Половината каруца беше от лявата страна на автомобила, а другата половина беше пред колата. На пътното платно имаше две ленти за движение. Пътувахме по стария път, а не на магистралата. Каруцата беше покрита с чаршаф и вътре имаше багаж, основно дрехи. Завоят, който правих беше ляв. Каруцата дойде от някъде и ми пресече пътя. Тя дойде от банкета. Не идваше срещу мен, а идваше напречно. Аз слязох до колата и отидох до пострадА.я човек. Той миришеше на алкохол. Обадих на Полицията и на Бърза помощ. Някой от другата кола също се беше обадил в Полицията. Когато отидох до пострадА.я, той пъшкаше, имаше болки. Срещу мен идваше друга кола, която едвам успя да спре. Хората от колата се притекоха на помощ. След като стана катастрофата, се появи жената на ударения човек. Жената на пострадА.я човек я докараха полицаите на мястото на ПТП. Аз не знам откъде са я взели и къде е била преди това тази жена. Тя започна да се вайка и да казва, че предупреждавала мъжът си да не ходят никъде, защото бил пиян. Тя ми каза, че мъжът ѝ бил пиян. Жената каза същото и на полицаите, че мъжът ѝ бил пиян. След като дойдоха полицаите, ни отведоха с една кола до РУ – гр.К.. Докато чакахме на мястото на инцидента, полицаите я попитаха каква му се пада и тя каза, че му е жена. Аз чух какво каза на полицаите и тогава разбрах, че е жена на пострадА.я. Тази жена я нямаше в момента на катастрофата. Непосредствено преди катастрофата аз преминах от дълги на къси светлини. Продължих да шофирам със скорост от 80-90 км/ч. Аз си спомням, че зад мен имаше друг автомобил, но той беше доста далеч. Срещу мен идваше друга кола. Аз не мога да определя разстоянието на което се намираше колата отсреща. Времето беше сухо, пътят беше сух, видимостта беше нормална, но имаше лек завой. Постоянно пътувам по този път и той ми е познат. Аз видях на коня главата, веднага набих спирачките и се ударихме. Ударих предната гума и задната част на коня. Аз мисля, че чаршафа на каруцата беше оранжев. ПострадА.ят беше долу-горе на пътната лентата, която ограничава банкета. Главата на пострадА.я беше разположена в посока гр.А., краката бяха в посока гр.К.. Предницата на колата ми беше в посока гр.А., колата беше горе-долу по средата на пътното платно. Ударът между колата и каруцата настъпи в моята пътна лента. Конят беше в канавката. Аз бях стресиран и не мога да кажа на колко метра е бил коня от колата. Не си спомням точното разположение на тялото на коня. Конят беше убит на място. Според мен каруцата се разглоби на две, през средата.

СТРАНИТЕ: Нямаме други въпроси към свидетеля.

Съдът ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

АДВ. Ц.: С оглед разпита на свидетелката Р.Й.А., представям и моля да се приеме удостоверение за идентичност на имена, от което е видно, че

имената на пострадалите са А.Х.М. и Д. Й. К.. Моля съда да ми издаде съдебно удостоверение, по силата на което да се снабдя с преписи от материалите от образуваното ДП пред РУ – К., а именно: огледните протоколи, фотоалбуми, съдебно-медицинска експертиза на труп, протоколи за разпит на свидетели, без експертизи, защото считам, че същите са изготвени по реда на друго производство. Във връзка с разпит на свидетеля Е. се установи, че е имало друг автомобил, водачът на който е оказал помощ на процесното ПТП и в тази връзка ще моля да бъде допуснат до разпит, лицето оказало помощ. Неговите имена и адрес за призоваване ще посоча, след като снабдяване и запозная с протоколите за разпит на свидетели от досъдебното производство. С оглед процесуална икономия считам, че назначаването на експертизи следва да стане след постъпване на материалите от ДП. Моля съда, ако назначи съдебно токсикологична експертиза, да ми даде възможност да поставя въпроси към същата. Моля, ответната страна да представи извън съдебната претенция, за което беше задължена.

АДВ. В.: Не възразявам да бъде издадено съдебно удостоверение за снабдяване на исканите документи. Считам, че същите са необходими с оглед изготвянето на експертиза. Считам, че искането за допускане на свидетел е преклудирано, не е направено своевременно и считам същото за недопустимо. Моля, да ми дадете възможност в следващо съдебно заседание да представя писмената застрахователна претенция на ищцата, отправена до ответното застрахователно дружество. Ще я изисквам от Централата и ще я представя в следващото съдебно заседание. Моля да бъде призована отново свидетелката Р.М..

Съдът намира, че следва да приеме представеното в днешно съдебно заседание удостоверение за идентичност на лице с различни имена, тъй като се касае за имената на пострадалото в процесното ПТП лице.

Следва да уважи и искането на ищеца, като на основание чл. 186 ГПК му бъде издадено съдебно удостоверение, въз основа на което да получи от ОП - Б. с част от материалите по образуваното досъдебно производство, което ще бъде изискано отново служебно.

На основание чл.148 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представеното от ищеца в днешното съдебно заседание удостоверение за идентичност на лице с различни имена.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ищеца М.Р. К., чрез нейния пълномощник адв. Г.Ц. съдебно удостоверение, въз основа на което да се снабди от ОП – Б., със следните материали от ДП № 282 ЗМ-215/2019 г. по описа на РУ – К. при ОД на МВР – Б., преписка вх. № 9425/2019 г. по описа на ОП – Б.: огледни протоколи, фотоалбуми, съдебно-медицинска експертиза на труп и протоколи за разпит на всички свидетели.

ИЗИСКВА от РУ- гр. К. при ОД на МВР – Б., да представи по

настоящото дело заверен препис материА.те от ДП № 282 ЗМ-215/2019 г. по описа на РУ – К. при ОД на МВР – Б..

УКАЗВА на страните, че по искането им за назначаване на съдебни-експертизи и разпит на свидетели при режим на призоваване, съдът ще се произнесе в закрито заседание или следващото открито заседание, след като постъпят материА.те от изисканото досъдебно производство.

За събиране на допуснати доказателства, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го насрочва за **01.02.2022 г. от 10,30 часа**, за която дата и час страните да се считат редовно призовани от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ свид. Р. АТ. М. на двата адреса.

ПРЕПИС от протокола от днешното с.з. да бъде изпратен на двете страни по посочените от тях електронни адреси.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 11,20 часа.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____

Секретар: _____